

[Bertel Dahlgaard.]

Tesdorpf i hvert tilfælde var lige ved at gå ind i den samme tankegang. Det er meget beklageligt, at en så intelligent mand som det ærede medlem virkelig gør det, men jeg må sige til det ærede medlems ros, at jeg havde indtryk af, medens han talte, at det var med en vis generthed, det skete. Det ærede medlem sagde iøvrigt, at der er et sporskifte her, idet det her drejer sig om organisationer og foreninger, som man yder støtte til, medens det ikke er tilfældet på andre områder. Ikke det? Hvad mener det ærede medlem om statens støtte til forsøgs-virksomheden, dyrskuer og konsulentvirksomhed? Er der noget menneske i det danske landbrug, der nogensinde har tænkt på, at man ved at give denne støtte fra staten kommer til at fremme en socialiserings-udvikling, og at landbruget i det øjeblik, staten gør det, bliver mindre frit i sine dispositioner? Aldrig nogensinde har vi hørt noget sådant, og jeg kan forsikre landbrugsministeren, at der kommer intet andragende fra venstre og de konservative om at slette de bevillinger, der er givet. (*Landbrugsministeren* [Bording]: Så er der heller ingen logik i det!). Nej, logik, det er der ikke, men der er demagogi i det.

Det ærede medlem hr. Bjørner mente, at jeg måtte have gengivet hans udtalelser forkert, når jeg sagde, at han havde forudsat vedrørende dette forslag her, at staten skulle træffe afgørelsen. Det kan jeg ikke give det ærede medlem ret i. Det ærede medlem sagde ordret i går sådan:

„Man må undskyldte mig, men både teori og erfaring viser, at når staten skal til at afgøre, hvad der skal fremhjelpes, og hvem der skal hjælpes, har den en fortrinlig evne til at gribe forkert.

Vi fra retsforbundets side kan ikke være med til at støtte dette lovforslag.“

Der kan ikke være tvivl om indholdet deraf. Det ærede medlem hr. Bjørner er en overmåde behagelig mand, fra hvem ordene flyder let, men sommetider så let, at der lidt for meget i hans partis ånd flyder mere med, end der kan holde overfor virkeligheden, og det er altså det, der er sket her. At det egentlig er imod det ærede medlems sindelag, nærer jeg ikke mindste tvivl om.

Mine bemærkninger om det ærede medlems antydninger i går om, at Amerika måske kunne tænke sig at standse Marshall-hjælpen til lande, der opretholdt toldsatsen, synes jeg i og for sig var meget nærliggende; det lå ganske nær at sige — og det ærede medlem og jeg er faktisk ikke så ganske

uenige på disse områder —, at det ærede medlem hr. Bjørner netop på dette punkt først og fremmest burde henvende sig til Amerika med henblik på de toldsatsen, man har derovre. Det ærede medlem oplyser nu i dag, at han har gjort en fortjenstfuld indsats for at få Truman til at ændre de amerikanske toldlove ved at skrive en artikel i et amerikansk blad, og ville gerne høre, om jeg har øvet en lige så stor dåd. Det har jeg ikke, og hvis jeg havde gjort det, er jeg tilbøjelig til at tro, at det ville have haft samme betydning som det ærede medlems artikel.

Derimod kan jeg sige til beroligelse af det ærede medlems sind, at jeg dog har medvirket til, at den danske regerings repræsentanter i Annecy har tilbudt nedsættelse af danske toldsatsen mod nedsættelse af tolden på dansk smør, men desværre mødte dette forslag en ganske overordentlig kold skulder fra Amerika. Derfor har jeg tilladt mig at fremsætte den bemærkning, jeg fremsatte, fordi den både har adresse til dette specielle tilfælde og til hele den økonomiske verdenssituation, vi står i i øjeblikket. Man må forstå i Amerika, at det er en fuldkommen umulighed, at Europa om 2—3 år skulle kunne tilfredsstille sit dollarbehov, dersom Amerika samtidig ved høje toldsatsen hindrer vore produkter i at komme ind.

Det ærede medlem hr. Tholstrup sagde i forståelig iver for at væge det ærede medlem hr. Funck-Jensen, som ikke er tilstede i dag, at det ærede medlem hr. Funck Jensen i finansudvalget var gået imod så mange forslag, som han overhovedet kunne overkomme. Jeg har egentlig aldrig vidst — men det skyldes måske manglende erfaring i rigsdagen —, at det tager længere tid at gå imod forslag end gå ind for dem. Med henblik på det her foreliggende problem gør jeg det ærede medlem hr. Tholstrup opmærksom på, at han er galt underrettet. Imødekommelse af de grundforbedringsforslag, der foreligger i folketingets finansudvalg, er i henhold til den gældende lov, når de er over en vis størrelse, betinget af tilslutning fra folketingets finansudvalg, og det ærede medlem hr. Funck Jensen er ikke gået imod disse bevillinger til landets godsejere og proprietærer, disse meget store tilskud til grundforbedringsarbejder, som det drejer sig om. Det eneste, det ærede medlem har krævet, er, at der fra landbrugsministeriet skulle komme en redegørelse for omfanget af disse grundforbedringslån. Jeg gør opmærksom på, at det princip, man altså her har sluttet sig til i finansudvalget, gan-